

Ötfegyver herceg és Ragacshaj

(Dzsákata mesék Buddháról – Ken és Viskaha Kawasaki újramesélése nyomán, fordította Tátrai Vanda)

Egy napon Benáresz királyának és királynőjének fia született. Az ifjú herceg keresztelőjére összehívták az ország nyolcszáz jövendőmondóját a palotába. A király ajándékokkal halmozta el a bölcseket, majd felkérte őket, hogy az újszülött hercegnek válasszanak nevet. A tudósok megvizsgálták a csillagok állását, és a kicsi herceg vonásait és a testén lévő jeleket, majd így szóltak:

– Ó Királyom, hatalmas tetteket ígérnek fiad vonásai! Ő fog követni a trónon. A királyfinak öt fegyvere van, és felnövekedvén öt fegyver legnagyobb mestere lesz egész Indiában!

El is nevezték a gyermeket, az Ötfegyver Hercegnek. Felcseperedvén amikor a tizenhat éves lett, a király így szólt hozzá:

– Menj, fiam, Takkasila városába. Ott megtalálod a világ leghíresebb tanítóját. Tanulj meg tőle mindent.

A herceg el is ment a világhíres tanítóhoz, keményen tanult és a mester legjobb tanítványa lett. Amikor pedig a tanító, már mindent megtanított neki, amit tudott, adott a hercegnek öt fegyvert, és útnak indította haza az apja királyságába.

Ötfegyver Herceg útja egy elátkozott erdőn vezetett át. Ebben az erdőben pedig egy rettenetes szörny Ragacshaj élt, azt beszélték a környéken élő emberek, hogy mindenkit megöl, aki az erdőbe merészkedik. Ám a herceg bátor volt, mint egy ifjú oroszlán, és szívében nem volt kétség, vagy félelem. Elindult hát az erdőbe és meg sem állt, amíg meg nem találta a rettenetes szörnyetegét. Ragacshaj olyan magas volt, mint egy hatalmas fa, feje akkora, mint egy ház, a szemei, mint két tál. Ahogy kitétotta a száját fogai között elő villant két nagy, sárga agyara. Keze és lába kék volt, hatalmas hasát pedig fehér foltok borították. Ahogy meglátta a csúfság a herceget felmordult:

– Hol jársz itt az én erdőmben, te apró emberke? Úgy látom, te leszel a vacsorám! Mindjárt felfallak!

A herceg bízott tudományában és abban, hogy világhíres tanítója mindenre kitanította, ezért bátran a szörny szemébe nézett:

– Ötfegyver Herceg vagyok, és azért jöttem, hogy megküzdjek veled!

„Első két fegyveremmel az íjjal és a nyilakkal könnyedén megölöm” – gondolta magában.

Egy nyilat tett az íjába, kifeszítette és egyenesen a szörnyetegre lőtt. De a nyíl a szörny ragadós sűrű hajába tapadt, anélkül, hogy ártott volna az óriásnak. Ezután a herceg újra kifeszítette az íjat és szélesebben kilőtte a többi nyilat is. Mind egytől egyig odaragadtak Ragacshaj csimbókjaihoz. Aztán a rémség megrázta a testét, a nyilak mind egytől egyik lepotyogtak a földre.

A herceg megragadta erre a harmadik fegyverét, egy hatalmas kardot, és rárohant ellenségére, de a kard is hamar eltűnt a ragadós hajcsomók vastag rengetegében. A herceg megragadta erre negyedik fegyverét, a lándzsáját, és a szörnyetegre dobta. Ez is rögtön az óriás hajához ragadt. Akkor Ötfegyver Herceg elővette ötödik, utolsó fegyverét, a buzogányát, nekirontott Ragacshajnak de az is csak úgy mint az előzőek, eltűnt a szörny ragacsos tincsei között. A herceg felkiáltott:

– Hé, szörnyeteg – hallottál már rólam, Ötfegyver Hercegről? Elvetted öt fegyveremet, de megmaradt fiatal testemnek ereje. Darabokra törlek!

Jobb öklével gyors ütést mért Ragacshajra. De a keze a szőrös kabáthoz ragadt, és nem tudta onnan elvenni. Megütötte a bal öklével, de ez is csak odaragadt a kócos szőrök közé. Akkor először a jobb lábával, majd ballal mért mesteri rúgást a szörnyre. De mindkét lába odaragadt. Végül a fejével próbálta felöklelni és lám, a feje is leragadt! A herceg most már öt helyen felragadva lógott a szőrös szörnyetegről, de mégsem ijedt meg.

Mikor ezt látta Ragacshaj így gondolkodott:

„Ez nagyon furcsa. Olyan, ez a kis herceg mintha nem is férfi volna, hanem egy oroszlán! Még az olyan vad szörnyetegtől sem fél mint én. Amióta itt élek az erdőben, minden embert megöltem, és soha nem találkoztam ilyen nagyszerű emberrel, mint ez itt. Vajon miért nem fél tőlem?”

Mivel a különös herceg teljesen más volt, mint előtte bárki is Ragacshaj elkezdett aggódni, gyorsan megkérdezte hát tőle:

– Hogy lehet az, hogy nem félsz a haláltól?

– Miért félnék a haláltól? – válaszolt a herceg –, hiszen mind, aki megszületett, végül meg is hal!

A herceg közben így gondolkodott: „Az öt fegyver, amelyet a világhíres tanító adott nekem, haszontalan volt. Még ifjú testem oroszlánszerű ereje, és rugalmassága is haszontalan volt. Elfogytak a fegyvereim, testem pedig gúzsba kötve. A testem erején túl kell keresnem a fegyvert, ami megmenti az életemet. Az egyetlen fegyver, ami megmaradt nekem a gondolataim.”

Aztán nyugodtan folytatta a beszélgetést a ragacshajjal, és a legerősebb fegyverét – az eszt – fordította a szörnyeteg ellen:

– Van egy apróság, ó szörnyeteg, amit nem mondtam el neked. A hasam a titkos fegyverem, egy gyémánt, amit nem lehet megemészteni! Ha olyan bolond vagy, hogy lenyelsz engem, darabokra vágja a belsődet. Ha meghalok – meghalsz te is! Ezért nem félek tőled.

A szörnyeteg erre elgondolkodott: „Kétségtelen, hogy ez a félelmetes ember igazat mond. Legyen bármilyen kicsi, még a végén kárt tesz bennem, mégsem eszem meg! Félelmében szabadon engedte a herceget, és így szólt:

– Nagyszerű ember vagy. Szabadon engedlek, elmehetsz, ragyogj életed egén akárcsak a hold, amely a napfogyatkozás után újra megjelenik, és elméd fénye világítsa meg minden barátod és rokonod homlokát.

A herceg, aki megtanulta, hogy a világ összes fegyverénél hatalmasabb a gyémántként csillogó bölcsesség, megköszönte a szörnyetegnek az életét, s mielőtt elindult volna így szólt:

– Ő, szerencsétlen óriás, bár szörnyetegnek született, de neked is van választásod. Ha továbbra is így élsz csak szenvedést okozol mindenkinek. Még magadnak is.

Ezután a herceg tanítani kezdte a Ragacshajat, s nem sok idő múltán szörnyetegből, barátságos erdei óriássá változtatta. Amikor a herceg elhagyta az erdőt, hogy hazatérjen, a helybéli embereknek elmondta az egykori szörnyeteg átváltozását, s azok ettől kezdve ellátták élelemmel, és békében éltek Ragacshajjal.

Ötfegyver Herceg pedig visszatért Benaresbe, ahol apja után nagyhatalmú, bölcs király lett, és sohasem felejtette el, amit Ragacshajtól tanult: A legfőbb fegyver mindközül, benned rejtőzik!